

תת"ע 1762/10/11 - דרור גיא נורי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1762/10/11 מדינת ישראל נ' נורי
תיק חיזוני: 27200631649

בפני כב' השופט אריה זרזנסקי
ה המבקש דרור גיא נורי ע"י עו"ד גלעד חיון
נגד מדינת ישראל המשיבה

החלטה

בפני בקשה לחישוב פסילה המתיחסת לגזר דין אשר ניתן בתיק זה ביום 9.4.13 כשה המבקש היה מוצג על ידי סגנו.

ה המבקש הורשע על פי הודהתו בנהיגה בשכירות ונדון בין היתר ל- 9 חודשים פסילה בגיןו 30 ימי פסילה מנהלית, ניתן עיקוב ביצוע של הפסילה עד ליום 9.5.13.

ה המבקש לא הפקיד רישיון נהיגה ואף לא תצהיר שאין ברשותו רישיון. במסגרת הבקשת לחישוב פסילה טוען המבקש כי ביום 10.12.12 נתפס רישיונו של המבקש עקב חובת פסילה מנהלית ל- 3 חודשים. עם תום הפסילה רשות הרישוי לא שלחה למבקר את רישיונו ואף לא ניתן היה לקבל את הרישיון במשטרת.

מבירור עם משרד הרישוי התברר כי למבקר חובות בגין כניסה ומכאן הסירוב לתת לו רישיון.

המבקר סבר כי מאוחר ורישונו תפוס על ידי המשטרה, תקופת הפסילה נספרת כשרישיו בידי המשטרה.

המבקר עתר כי הפסילה תחושב מיום גזר הדין.

דין והכרעה:

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

סעיף 42 לפקודת התעבורה קובע לעינינו כדלקמן:

"(א) פסילה שהטיל בימ"ש מלבול או מהחזיק רישיון הנהיגה לפי פקודה זו, תחל ביום מתן גזר הדין, אם לא הורה ביהמ"ש הוראה אחרת.

:

(ג) בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין:

(1) תקופה שלפה עד מסירת הרישיון לרשות שנקבעה על כן בתקנות ובדרך שנקבעה".

תקנה 556 לת"ת קובעת כי:

"נפסל בעל רישיון על ידי ביהמ"ש ימציא בעל הרישיון את רישיון הנהיגה שלו לאותו בימ"ש שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודיע לו על הפסילה".

תקנה 557 קובעת כי חובה להמציא לרשות את הרישיון גם אם הוא אינו בתוקף ובמידה ואין רישיון הנהיגה להציג תצהיר עחר כדין למצור ביהמ"ש. מהאמור לעיל עולה החובה להמציא רישיון הנהיגה למצירות ביהמ"ש שהורה על הפסילה לאחר שהודיע לבעל הרישיון על הפסילה, גם אם הרישיון פקע.

ברע"פ 4446/04 ניסים ביתון קבע ביהמ"ש כי הוראות תקנה 556 לת"ת משלימות את סעיף 42 (ג)(1) לפקודת התעבורה ומפרטת כיצד על נאשם שרישיונו נפסל, עליו להמציא את רישיון הנהיגה לאותו בימ"ש שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודיע לו על הפסילה.

ביהמ"ש מצין כי מתקין התקנות ראה חשיבות לקבוע הסדר שיכלול מסירה בפועל של רישיון הנהיגה בין אם היא עדין בתוקף ובין אם תוקפו פקע קודם גזר הדין.

מתקין התקנות טרח וקבע הסדר החלופי למי שרישיון הנהיגה אינו בידו ועל כן יכול להפקידו ועליו להפקיד תצהיר מתאים.

ביהמ"ש מסכם וקובע כאמור:

"העולה מכל האמור הוא שסעיף 42 (ג) לפקודה קבוע עיקרון אחריו אין מהררים ולפיו התקופה שלפה מיום גזר הדין ועד למסירת הרישיון לרשות המוסמכת, לא תבוא במנין תקופת הפסילה, בעקבות קביעתו של אותו עיקרון קבוע ההסדר שבתק' 557, שהוא מינהלי באופיו, שהנחיותיו לעניין

מסירת הרישון או חליפו (צחביר) ברורות וממילא אין צורך להידרש לו, לא במסגרת גזר הדין ולא בבקשת נוספת מן הסוג שהוגשו לערכאות קמא ("בקשה לחישוב תקופת פסילה"). (ראה פiska 7 לפס"ד).

טענת המבוקש כי חלה בעניינו תקנה 557 (ד) - אין לה בסיס.

העובדה כי רישונו של המבוקש היה מופקד במשטרת אין בכך כדי לפטור אותו מחובבת הפקדה, של תחליף רישון בנסיבות בהם מ"ש מצויות הדיין.

בנסיבות העניין ולאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה לחישוב פסילה שהוגשה על ידי המבוקש.

לפניהם משורת הדין אני מורה כי המזכירות תוציא אישור הפקדה מיום הגשת הבקשה. מובהר כי אישור חישוב הפסילה מצטברת לכל פסילה אשר תלואה ועומדת כנגד המבוקש.

ניתן היום, גב' אדר ב תשע"ד, 04 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.

المذكورة تعتبر عותק ההחלטה לצדים.